

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621200914
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7621200914.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobkyne: B.J. K., N.. XX. X. XXXX, A. Š. XX/X, XXX XX B. W., právne zastúpená JUDr. Ľubomírou Bašistovou Vírovou, advokátkou so sídlom Zimná 62, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o neplatnosť právnych úkonov a vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti I. výroku žaloby o určení, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2014, Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2014, Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2014, Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2014, Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.02.2014 a Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.02.2014 sú neplatné,
z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni do 3 dní od právoplatnosti rozsudku bezdôvodné obohatenie vo výške 2625,14 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 26. 3. 2021 až do zaplatenia.

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 50 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala dňa 18. 2. 2021 na súd žalobu, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti troch zmlúv o revolvingových úveroch a dohôd o zrážkach zo mzdy, ďalším výrokom navrhovala, aby súd žalovanému určil povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 2.625,14 eur s prísl. a nahradiť jej vzniknuté trovy konania. Spolu so žalobou podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým mal súd uložiť žalovanému a zamestnávateľovi žalobkyne povinnosť zdržať sa výkonu dohôd o zrážkach zo mzdy.

2. V odôvodnení žaloby uviedla, že so žalovaným dňa 26.09.2014 uzatvorila Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru zo strany žalovaného žalobkyni vo výške 1 140,- €. Žalobkyňa sa zaviazala žalovanému splácať poskytnutý úver v 42 mesačných splátkach s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb po 62,31 €. Zo Zmluvy o úvere ďalej vyplýva výška ročnej úrokovej sadzby vo výške 18,07 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 25,87 %. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným aj Dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2014. Žalovaný žalobkyni ešte pred poskytnutím úveru odpočítal z výšky

úveru, t.j. zo sumy 1 140,- € sumu tzv. poplatku za poskytnutie úveru vo výške 114,- €, a teda žalobkyni poskytol úver vo výške 1 026,- €, a nie vo výške 1 140,- €.

3. Dňa 27.11.2014 uzatvorila žalobkyňa so žalovaným ďalšiu Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1 140,- €, ktorú sumu sa žalobkyňa zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb po 62,31 €. Zo Zmluvy o úvere ďalej vyplýva výška ročnej úrokovej sadzby vo výške 18,07 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 25,93 %. Zároveň so žalovaným uzatvorila aj Dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2014. Žalovaný ešte pred poskytnutím úveru odpočítal z výšky úveru, t.j. zo sumy 1 140,- € sumu tzv. poplatku za poskytnutie úveru vo výške 114,- €, a teda žalobkyni poskytol úver vo výške 1 026,- €, a nie vo výške 1 140,- €.

4. Dňa 25.02.2014 uzatvorila žalobkyňa so žalovaným v poradí 3. zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1 170 €, ktorú sa žalobkyňa zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach po 62,69 €. Zo Zmluvy o úvere ďalej vyplýva výška ročnej úrokovej sadzby vo výške 70,02 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 46,30 %. Zároveň so žalovaným uzatvorila Dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2014. Žalovaný ešte pred poskytnutím úveru odpočítal z výšky úveru, t.j. zo sumy 1 170,- € sumu tzv. poplatku za poskytnutie úveru vo výške 168,17- €, a teda žalobkyni poskytol úver vo výške 1001,83,- €, a nie vo výške 1 170,- €.

5. V odôvodnení žalobkyňa ďalej uviedla, že zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení. Vymenovala, ktoré náležitosti predmetných zmlúv sú v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a ktorých neplatnosť v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona má za následok, že predmetné úvery sú bezúročné a bezpoplatkové. Uviedla nasledovné:

A/ Absencia doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch

6. Povinnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy je podľa § 9 ods. 2 ZSÚ, doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V predmetných zmluvách síce je uvedený počet splátok, avšak absentuje v nich konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Trnava 24Co/510/2015, a rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 14.07.2015, sp. zn. 17Co/2/2015, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 27.03.2018, sp. zn.: 13Co/38/2017.

V súvislosti s týmto stanoviskom aj poukázala na znenie Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorá v čl. 10 ods. 2 písm. c) vyžaduje ako náležitosť zmluvy uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere (teda má byť jasné, ako dlho bude trvať zmluvný vzťah), a ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov. Absencia tejto zákonnej náležitosti tak spôsobuje, že v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je poskytnutý úver z takejto Zmluvy bezúročný a bez poplatkov.

B) Absencia adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, § 9 ods. 2 písm. c/ Zákona o spotrebiteľských úveroch

7. Predmetné zmluvy o úvere tiež nemajú ďalšiu povinnú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a tou je adresa veriteľa - predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Okresného súdu v Dunajskej Strede 8C/150/2014: „V zmluve chýba náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Je tam síce uvedená adresa predajcu, ale nikde v zmluve ani v spoločných podmienkach nie je uvedené, že táto adresa predajcu je tou adresou predajcu, u ktorého môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo podať sťažnosť.“ Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 1, ods. 2 ZSÚ, čo sú zákonné náležitosti, považuje sa poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

C) Absencia RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN, § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch

8. Žalovaný v Zmluvách o úvere uviedol hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) napr. vo výške 25,87 %. Zároveň si však účtoval poplatok tak, že namiesto schválenej výšky úverov žalovanému reálne k dispozícii poskytol o poplatok nižšie sumy, pričom tento poplatok nezarátal ani do výpočtu RPMN. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-377/14 Z. X. T. a S. T. v. FINWAY a.s. bod 91: „Vzhľadom na vyššie uvedené treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“ Zároveň poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu 2Sžo/29/2013: „Pokiaľ žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky (755,52,-€) postupoval v rozpore s platnou právnou úpravou ustanovenou v § 2 zákona č. 258/2001 Z. z., pretože uvedený poplatok, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby (spotrebiteľského úveru), treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru.“ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preukázané, že žalovaný do výpočtu hodnoty RPMN nezarátal poplatky za poskytnutie úveru, čím umelo znížil hodnotu RPMN z reálnej výšky napr. z 32,27 % na 25,87 %. V Zmluvách o úvere tak absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

9. S poukazom na vyššie uvedené následne žalobkyňa citovala § 11 ods. 1 ZSÚ, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), f) a j) ZSÚ, teda termín konečnej splatnosti úveru, adresu na podanie reklamácií alebo sťažností ako aj správne určenie hodnoty RPMN, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

D) vysoká úroková sadzba, § 39 Občianskeho zákonníka

10. Žalobkyňa poukázala na to, že úroková sadzba vo výške 18,07 %, 70,02 %, ktoré sú uvedené v Zmluvách o úveroch nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola vo výške 12,57 %. Dohoda o výške úrokov musí byť s poukazom na judikatúru slovenských súdov, (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.11.2014, sp. zn. 3 Co/114/2014, alebo rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.06.2013, sp. zn. 4 Cdo 51/2012), v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Dohodnutá výška úrokovej sadzby výrazne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ide o neplatný právny úkon. Na základe vyššie uvedeného je potrebné vnímať dohodu o výške úrokovej sadzby v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka ako priečiacu sa s dobrým mravom, a tým pádom ako absolútne neplatnú. Nakoľko ide o neplatné zmluvné dojednanie treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom Zmlúv o úvere. Zmluva o úvere tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby.

Dohody o zrážkach zo mzdy

11. Spolu so zmluvami uzatvorila žalobkyňa so žalovaným aj Dohody o zrážkach zo mzdy, pričom nevedela žiadnym spôsobom ovplyvniť ani obsah týchto Dohôd, keďže ide o formulárové dohody a ani ich vylúčiť. Zároveň sa v dohodách uvádza, že žalovaný bude mať pohľadávku voči žalobkyni z titulu revolvingového úveru v sumách, ktoré nakoniec žalobkyni zaslané neboli, alebo jej boli zaslané sumy znížené o poplatky. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa zaplatila žalovanému viac ako v skutočnosti mala, nakoľko ide o zmluvy bezúročné a bez poplatkov, a nepokračovala ďalej v splátkach, žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o zrážky zo mzdy na základe všetkých troch dohôd, pričom zamestnávateľ začal vykonávať zrážky počnúc januárom 2020. Nakoľko ide o zrážky, na ktoré nemá žalovaný nárok, má žalobkyňa záujem na určení neplatnosti nielen zmlúv ale aj dohôd. Na úkor žalobkyne dochádza k nezákonnému a neprimeranému ukracovaniu jej majetku. K tomu žalobkyňa predložila Výpis z karty klienta.

12. Je zrejmé, že vzhľadom na existenciu Dohôd o zrážkach zo mzdy sa v súčasnosti vykonávajú mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok žalobkyne, pričom táto tieto

zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť. Všetka moc nad jej majetkom je koncentrovaná v rukách žalovaného, ktorý na stanovenie spornej výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jej majetku nepotrebuje súdne rozhodnutia. Takýto postup je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde členské štáty majú zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcov alebo dodávateľov. Zrážky sú vykonávané bez potrebného právneho základu, čím dochádza k neúmernému zásahu a nedôvodnému zásahu do majetkovej sféry žalobkyne.

13. Ďalej poukázala na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179, ktorá v bode 9 dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach, v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, s poukazom na ust. § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 OZ.

14. V závere odôvodnenia žalobkyňa uviedla, akých súm u jednotlivých zmlúv sa od žalovaného titulom vydania bezdôvodného obohatenia domáha.

15. Na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2014 žalobkyňa zaplatila zrážkami zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2014 celkovo sumu 2196,1 Eur, pričom jej žalovaný poukázal sumu 1026 Eur. Žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil o sumu 1.170,1 Eur. V tomto konaní si žalobkyňa uplatňuje zaplatenie sumy 875,14 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ide o sumu, ktorá jej bola zrazená z uvedenej zmluvy na základe dohody o zrážkach zo mzdy.

16. Na základe ďalšej Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2014 žalobkyňa zaplatila na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2014 celkovo sumu 1806,3 Eur, pričom jej žalovaný poukázal sumu 1026 Eur. Žalovaný sa tak bezdôvodne obohatilo sumu 780,03 Eur. V tomto konaní si žalobkyňa uplatňuje zaplatenie sumy 872,34 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ide o sumu, ktorá jej bola zrazená z uvedenej zmluvy na základe dohody o zrážkach zo mzdy.

17. Na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.02.2014 žalobkyňa zaplatila zrážkami zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.02.2014 celkovo sumu 2507,6 Eur, pričom jej žalovaný poukázal sumu 1001,83 Eur. Žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil o sumu 1.505,77 Eur. V tomto konaní si žalobkyňa uplatňuje zaplatenie sumy 877,66 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ide o sumu, ktorá jej bola zrazená z uvedenej zmluvy na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný sa ku dňu podania žaloby bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu celkovo vo výške 2625,14 €, ktorej zaplatenia sa predmetnou žalobou domáha.

18. Spolu so žalobou žalobkyňa predložila súdu dôkazné listiny, a to Zmluvu o revolvingovom úvere a Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 26. 9. 2014, Zmluvu o revolvingovom úvere a Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 27. 11. 2014, Zmluvu o revolvingovom úvere a Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 25. 2. 2014, ďalej výpisy z karty klienta k jednotlivým úverovým zmluvám.

19. Uznesením zo dňa 24. 3. 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 4. 2021 súd vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia.

20. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 20. 4. 2021 navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu z nasledujúcich dôvodov:

21. Predovšetkým namietal neprípustnosť žaloby v I. časti výroku, ktorým sa žalobkyňa domáha, aby súd rozhodol určovacím výrokom o neplatnosti právnych úkonov, hoci takto navrhovaný výrok nie je prípustný, a to z dôvodu nesplnenia procesných podmienok. K tomu uviedol, že predbežná otázka nemôže byť súčasne predmetom samostatného rozhodnutia v samostatnom výroku, čo nepripúšťa

súdna prax a ani žiadny zákon. Nie sú teda splnené procesné podmienky podľa § 137 Civilného sporového poriadku. Určovacia žaloba je podľa Civilného sporového poriadku ohľadne určenia právnej skutočnosti prípustná len vtedy, ak to ustanovuje osobitný predpis.

22. Žalobca sa okrem určovacej žaloby (I. výrok) domáha II. výrokom vydania bezdôvodného obohatenia, vo vzťahu ku ktorému je určenie neplatnosti úverových zmlúv len prejudiciálnou otázkou. V zmysle § 131 CSP preto žaloba v časti, ktorou sa žalobca domáha, aby súd samostatným výrokom rozhodoval o predbežnej otázke, je žalobou neprípustnou.

23. Ďalej žalovaný uviedol, že aj žaloba o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie je podľa § 137 CSP z vyššie uvedených dôvodov prípustná.

24. K tvrdeniu žalobcu o neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy žalovaný uviedol, že predmetné dohody spĺňajú všetky zákonom vyžadované náležitosti podľa § 5a ods. 1 písm. a) Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na ktorý sa dokonca v predmetnom podaní žalobca odvoláva, teda sú uzatvorená vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch ich uzavretia a mal možnosť ich odmietnuť. Z dohôd o zrážkach zo mzdy vyplýva poučenie o dobrovoľnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, akou formou môže žalobca odmietnuť uzavretie a čo je dôsledkom uzavretia dohody. Uvedené sa nachádza hneď v úvodných ustanoveniach, zároveň mu predchádza text „Text dohody si pred jej podpísaním pozorne prečítajte.“

25. Fakt, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neprijateľnou podmienkou vylučuje aj to, že ide o spôsob zabezpečenia upravený právnou úpravou (§ 551 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 13 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorý sa mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Ak Národná rada SR ako jediný zákonodarný orgán vo forme zákona určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále a naďalej prípustný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, potom každý je týmto rozhodnutím zákonodarca vo forme zákona viazaný. K tomu poukázal na súdne rozhodnutie, a to uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/142/2016- 86.

26. K tvrdeniu o neuvedení adresy predávajúceho žalovaný uviedol, že v zákone č. 129/2010 Z.z. sa v jeho znení účinnom v období od 25.02. 2014 do 24.09. 2014“ ako náležitosť uvádzala „adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.“ To nie je adresa veriteľa, pretože „veriteľ“ a „predávajúci“ podľa označeného zákona nie sú totožné subjekty. Adresa predávajúceho ako náležitosť zmluvy je aktuálna len v prípade, ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere. Zákon č. 129/2010 Z.z. pod „predávajúcim“ neoznačuje veriteľa, ale subjekt, ktorý spotrebiteľovi predáva tovar alebo poskytuje službu a ktorých cena (tovaru alebo služby) je financovaná z prostriedkov spotrebiteľského úveru. Zreteľne táto skutočnosť vyplýva z ustanovení § 15, kde napríklad v odseku 4 je upravený postup vyrovnania vzťahov veriteľ a predávajúci pri odstúpení od zmluvy spotrebiteľom. Žalovaný preto tvrdí, že argument žalobcu o neuvedení adresy predávajúceho je nedôvodný.

27. K tvrdeniu o neuvedení doby trvania a termínu konečnej splatnosti žalovaný uviedol, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona.

28. Termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je splnená zákonná požiadavka a rovnako je uvedená aj splatnosť jednotlivých splátok. K tomu žalovaný poukázal na to, že aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Cit. „Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.“

29. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná unijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania unijného práva bola vylúčená. Stalo sa tak novelou č. 279/2017 Z.z. (článok XII.), pričom jej prijatie bolo odôvodnené tým, že ide o zohľadnenie záverov Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./K. A. a v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak by „konečná splatnosť“ mala byť náležitosťou zmluvy v rámci zabezpečenia ochrany spotrebiteľa, potom nedáva ani zmena zákona, a ani samotné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ racionálny význam. Zákomom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“ a konečnej splatnosti. V dôvodovej správe k predmetnému zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránia do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom. Súdny dvor EÚ v bode 58 rozsudku vo veci C-42/15 vyslovil, že Uvedené ustanovenie (čl. 10 ods. 2 smernica 2008/48/ES pozn.) by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Na základe uvedeného preto žalovaný tvrdí, že argument žalobcu o neuvedení doby trvania a konečnej splatnosti nie je dôvodný.

30. K tvrdeniu o absencii RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN žalovaný uviedol, že tvrdenie žalobkyne o tom, že do výpočtu RPMN neboli započítané poplatky za poskytnutie úveru je zavádzajúce, pretože poplatok za poskytnutie úveru bol započítaný do celkových nákladov a zohľadnený teda pri výpočte RPMN.

31. Tvrdenia žalobcu popiera aj vzájomný výklad ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa § 2 písm. l) uvedeného zákona sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 1 ods. 2 Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti. Z uvedenej regulácie vyplýva, že spotrebiteľský úver môže byť poskytnutý aj vo forme úveru. Úver ako taký sa pritom môže poskytnúť každým spôsobom, ktorý pripúšťa platné právo - s výnimkou poskytnutia v hotovosti. Čiže, arg. a contrario, bezhotovostne, formou započítania a pod. Spotrebiteľské úvery sú často čerpané na účely refinancovania iných úverov, kedy sú prostriedky z úveru poskytované v prospech spotrebiteľa, ale reálne na účty iných veriteľov či úhradu iných záväzkov medzi tými istými subjektmi. Zákon ako sumu úveru preto vymedzuje súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zákon teda formu poskytnutia úveru tak, že sa poskytuje v rámci kompenzácie pohľadávok nezakazoval (pritom od 23.12.2015 už výslovne vymedzil, že úver môže byť poskytnutý len kartou, bezhotovostne alebo v prospech poskytovateľa úveru, čo opätovne potvrdilo vyššie uvedené, a teda aj oprávnenosť postupu započítania).

32. V súvislosti s tvrdeniami žalobkyne o vysokej úrokovej sadzbe žalovaný uviedol, že zmluvy pod číslom XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX boli uzavreté po 01.06. 2014. Tento dátum je dôležitý z dôvodu, že s účinnosťou od uvedeného dňa nadobudli účinnosť novela Občianskeho zákonníka, konkrétne § 53 ods. 6, a tiež nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. Podľa uvedených ustanovení bola zavedená nasledovne regulácia maximálnych hodnôt odplát za spotrebiteľský úver, a to podľa § 1 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., k čomu citoval žalovaný § 1 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a § 2 vyhlášky MF SR č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery.

33. Posledné údaje o priemerných hodnotách ročnej percentuálnej miery nákladov kreditných kariet a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk a) pred uzavretím zmluvy číslo XXXXXXXXXX zo dňa 24.09. 2014 boli uverejnené dňa 31.07. 2014, pričom priemerná hodnota odplát bánk bola 14,36 %, a teda prípustná hodnota odplaty predstavujúca

dvojnásobok uvedenej hodnoty, bola 28,72 %. b) pred uzavretím zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11. 2014 uverejnené dňa 31.10. 2014, pričom priemerná hodnota odplát bank bola 15,16 %, a teda prípustná hodnota odplaty predstavujúca dvojnásobok uvedenej hodnoty, bola 30,12 %. Pre poriadok, údaje o priemerných hodnotách ročnej percentuálnej miery nákladov kreditných kariet a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2014 boli zverejnené dňa 30.10. 2014 (teda po uzavretí úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX) resp. 30.01. 2015 teda po uzavretí úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX). Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi (§ 1a ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). K tomu predložil dôkazy - Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014 - Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2014.

34. Zmluva číslo XXXXXXXXXXXX bola uzavretá pred 01.06. 2014. K tomu citoval § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a uviedol, že priemerná výška odplaty v relevantnom období bola 46,30 % a táto nebola v Zmluve podstatným spôsobom prevýšená, k čomu predložil dôkaz - Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013. Na obhajobu svojej argumentácie žalovaný poukázal na niektoré rozhodnutia súdov SR - uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoSr/1/2018, zo dňa 27.03.2018 a č. k. 14Co/1016/2014, zo dňa 30.03.2016. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že argumenty žalobcu týkajúce sa úrokovej sadzby nie sú dôvodné.

35. K druhému výroku žaloby (označený ako bod II. žalobného návrhu) žalovaný uviedol, že žalobkyňa nekonkretizuje z akých platieb by jej uvedený nárok vo výške 2.625,14 eur mal pozostávať.

36. K tomu uviedol, že v posledných troch rokoch pred podaním žaloby na súd žalobkyňa uhradila - v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sumu 877,66 EUR, z čoho na úhradu istiny úveru pripadla suma 390,04 Eur, na úhradu úrokov 487,62 Eur; V každej splátke 62,69 Eur pripadá na úhradu úveru 27,86 EUR a na úhradu úrokov 34,83 EUR. Z 14 splátok (á 62,69 Eur), spolu 877,66 Eur, teda suma 14 x 27,86 Eur je úhradou istiny úveru a suma 14 x 34,83 Eur je úhradou úrokov. Suma 390,04 Eur nepredstavuje za žiadnych okolností bezdôvodné obohatenie.

- v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sumu 875,14 EUR, z čoho na úhradu istiny úveru pripadla suma 382,76 Eur, na úhradu úrokov 124,60 Eur a na úhradu záväzkov z dohody o poskytovaní služieb 367,78 Eur. V každej splátke 62,51 Eur pripadá na úhradu úveru 27,34 Eur, na úhradu úrokov 8,90 Eur a na úhradu záväzkov z dohody o poskytnutí služieb 26,27 Eur. Z 14 splátok (á 62,51 Eur), spolu 875,14 Eur, teda suma 14 x 27,34 Eur je úhradou istiny úveru, suma 14 x 8,90 Eur je úhradou úrokov a suma 14 x 26,27 Eur je úhradou záväzkov z dohody o poskytovaní služieb. Suma 382,76 Eur nepredstavuje za žiadnych okolností bezdôvodné obohatenie.

- v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sumu 872,34 EUR, z čoho na úhradu istiny úveru pripadla suma 379,96 Eur, na úhradu úrokov 124,60 Eur a na úhradu záväzkov z dohody o poskytovaní služieb 367,78 Eur. V každej splátke 62,31 Eur pripadá na úhradu úveru 27,14 Eur, na úhradu úrokov 8,90 Eur a na úhradu záväzkov z dohody o poskytnutí služieb 26,27 Eur. Z 14 splátok (á 62,31 Eur), spolu 875,14 Eur, teda suma 14 x 27,14 Eur je úhradou istiny úveru, suma 14 x 8,90 Eur je úhradou úrokov a suma 14 x 26,27 Eur je úhradou záväzkov z dohody o poskytovaní služieb. Suma 379,96 Eur nepredstavuje za žiadnych okolností bezdôvodné obohatenie.

37. Na základe uvedeného preto žalovaný tvrdí, že zo žalobkyňou uplatneného nároku 2625,14 Eur je suma 1152,76 Eur (390,04 Eur + 382,76 Eur + 379,96 Eur) úhradou istiny úverov a preto nemôže ísť za žiadnych okolností o tvrdené bezdôvodné obohatenie. Vo zvyšnom rozsahu (nad sumu 1152,76 Eur) nejde o bezdôvodné obohatenie, pretože dôvody preukazujúci takúto povahu nároku žalobkyňa neuviedla a nepreukázala. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný navrhol v celom rozsahu zamietnuť.

38. Žalobkyňa v replike zo dňa 3. 6. 2021 trvala na podanej žalobe a na jej dôvodoch. Vo vzťahu k námietke neprípustnosti určovacej žaloby v časti výroku žaloby poukázala na § 298 C.s.p., podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, je neprijateľná. Žaloba je podľa názoru žalobkyne prípustná v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP, keď prípustnosť tejto žaloby je možné vyvodiť aj z doslovného

znenia ust. § 298 ods. 2 CSP. Poukázala na novelu zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenú zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorou sa do tohto zákona zaviedlo ust. § 11 ods. 4, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Zákonodarca si teda explicitne zakotvil procesnú prípustnosť žaloby na určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Danosť naliehavého právneho záujmu možno vyvodiť aj z článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS.

39. Žalobkyňa nemala nikdy v skutočnosti záujem o revolvingový úver, ale len o úver. Úverovú zmluvu považuje za neplatnú z dôvodu jej neurčitosti a nejasnosti, pretože obsah zmluvy pripúšťa rôzny výklad. Nie je z nej podľa žalobkyne zrejmé a jednoznačné aká bola dohoda o výške úveru, či išlo o dva samostatné úvery, klasický a revolvingový, alebo či revolving bol dohodnutý v rámci úveru a nie je tak zrejmé čo a za akých podmienok vlastne bolo žalobkyni poskytnuté. Podľa žalobkyne je už samotný názov zmluvy zavádzajúci, pretože zmluvy obsahujú údaje týkajúce sa dvoch úverov, a to úveru aj revolvingového úveru.

Ďalej uviedla, že nikdy nemala záujem o žiadne dohody o poskytovaní služieb ako aj o dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovské zmluvy. Dohoda o zrážkach zo mzdy a Dohoda o poskytovaní služieb (pri Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je dohoda o poskytovaní služieb jej súčasťou) síce formálne predstavujú samostatne zmluvy, ale z pohľadu posúdenia jej platnosti, ako aj posúdenia či prípadne neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená.

Napádané zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ.

40. Žalobkyňa v replike nad rámec odôvodnenia žaloby uviedla ďalšiu skutočnosť, pre ktorú majú byť predmetné úverové zmluvy bezúročné a bez poplatkov, a to že žalovaný nekonal ani v súlade s § 7 ods. 1 citovaného zákona, pretože ako veriteľ je povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Z podanej žaloby je zrejmé, že žalobkyni v krátkom období poskytol žalovaný tri úvery, pričom zo žiadnych dokladov nevyplýva, aby posudzoval schopnosť splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalobkyne, pričom takéto konanie je možné považovať za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 ZoSÚ. Žalovaný je povinný správne odhadnúť schopnosti spotrebiteľa splácať úver a správať sa tak obozretne, jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania si finančných prostriedkov na strane spotrebiteľov. Následok (t. j., že úver je bezúročný a bez poplatkov) v prípade hrubého porušenia si tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 2 (veta druhá a nasl.) zaviedla novela ZoSÚ, zákon č. 352/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 394/2011 Z. z. a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Cieľom zákonodarcu tak je poskytnutie dôslednej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa a je transpozíciou všeobecnej požiadavky smernice 2008/48/ES na stanovenie účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. Mechanizmus by mal motivovať veriteľa a zároveň prinášať spotrebiteľovi finančnú výhodu v prípade pochybenia veriteľa. K tomu navrhla dôkazy - výsluch žalobkyne a aby žalovaný predložil kompletný spis týkajúci sa poskytovania úverov žalobkyni to zn. všetky zmluvy uzatvorené so Zmluvou o revolvingovom úvere.

41. Žalovaný v duplike zo dňa 21. 6. 2021 naďalej zotrvával na svojej argumentácii, že I. výrok žaloby je neprípustný, k čomu poukázal na závery z doterajšej súdnej praxe. Rozporoval argumentáciu žalobkyne o nedostatku vôle uzavrieť zmluvné dokumenty, k čomu poukázal na nález Ústavného súdu ČR vo veci III.ÚS 3725/13 zo dňa 10. 4. 2014 (tzv. kauza bankových poplatkov) a nález Ústavného súdu SR zo 4.5.2010, sp. zn. III. ÚS 72/2010, v ktorom Ústavný súd konštatuje, že zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy je vždy „metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov nepochybne treba vychádzať prvoradne z ich doslovného znenia.“ K tvrdeniu žalobkyne, že nemala možnosť zasiahnúť do textu dohody o zrážkach zo mzdy a že táto je formulovaná, uviedol, že táto skutočnosť neznamená, že ide o protiprávny jav, nakoľko formulované zmluvy sú bežne používané (zmluvy s mobilným operátorom, či poskytovateľom káblového alebo optického signálu).

42. K tvrdeniu žalobkyne, že nemala záujem o revolvingový úver, žalovaný uviedol, že ho považuje za právne irelevantné, pretože a) žalobkyňa žiadny revolving ako v poradí ďalší úver nečerpala, a ani nespĺnila podmienky na jeho čerpanie, b) zmluva je označená ako zmluva o revolvingovom úvere, pričom zo strany žalobkyne išlo o opakované uzavretie zmluvných vzťahov. Tvrdenie žalobkyne je v rozpore s prejavom vôle urobeným v písomnej forme a opakovane, c) žalobkyňa nikdy netvrdila (a ani v žalobe), že nechcela uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere.

43. K tvrdeniu o neskúmaní schopnosti splácať úver, žalovaný poprel tvrdenie žalobcu o porušení § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. ako nepravdivé a nepodložené, pretože žalobkyňa okrem všeobecného tvrdenia neuvádza (v rozpore so skutočným stavom, ktorého si musí byť vedomá) nič čím by svoje tvrdenie konkretizovala. Tvrdenia žalobkyne popiera žalovaný aj preto, lebo bola to práve žalobkyňa, ktorá predložila pred uzavretím úverových zmlúv doklady o svojom príjme, uvádzala údaje týkajúce sa sociálno-ekonomických aspektov, preto žalovaný nerozumie jej tvrdeniu o neposudzovaní schopnosti splácať úver, musí si byť vedomá toho, že teda uvádza a tvrdí vedome nepravdivé údaje.

44. K vyjadreniu žalovaný predložil dôkazné listiny, a to žiadosť o poskytnutie úveru a hodnotenie dlžníka s pripojenými dôkaznými listinami, ktoré žalobkyňa k posudzovaniu úveru žalovanému predložila - doklady o jej časovej mzde.

45. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20. 10. 2021, ktorého sa žalovaný nezúčastnil. Svoju neúčasť písomne prostredníctvom právneho zástupcu ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci za jeho neprítomnosti. Naďalej zotrval na stanovisku, aby súd žalobu zamietol a priznal mu plnú náhradu trov konania. Žalobkyňa a jej právna zástupkyňa sa pojednávania osobne zúčastnili. V zmysle ustanovení § 180 C.s.p. súd pojednával za neprítomnosti žalovaného.

46. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že v čase, keď žiadala od žalovaného poskytnutie troch úverov, bola v ťažšej finančnej situácii, pracovala vtedy na B. W. s priemerným mesačným príjmom cca 400 - 450,- eur. Poskytnuté úvery využila na financovanie domácnosti. Potom, čo sa oboznámila s tlačivom - Hodnotenie dlžníka, uviedla, že údaje, ktoré sú tam uvádzané, hlavne výdaje na domácnosť „nesedia“ so skutočnosťou, nie sú tam uvádzané správne údaje o výške výživného. Predmetný návrh podala hlavne z toho dôvodu, že po dlhšom období jej od žalovaného boli doručované výzvy na splatenie úverov až do výšky 3.000,- eur, čo sa jej zdalo neprimerane vysoké. Preto vyhľadala právnu pomoc a po poučení zo strany právnej zástupkyne sa domáha predmetného vydania bezdôvodného obohatenia.

47. Právna zástupkyňa žalobkyne zobrala na pojednávaní zobrala I. výrok žaloby - určovaciu žalobu v celom rozsahu späť. Na druhom výroku naďalej zotrvala s poukazom na dôvody uvedené v písomnom podaní žaloby a v písomných vyjadreniach. Výpočet výšky bezdôvodného obohatenia, aký vo svojom písomnom vyjadrení zrealizovala žalovaná, považuje za právne irelevantný a účelový. S poukazom na dôkazné listiny - prehľad splátok k jednotlivým úverovým zmluvám, z ktorých vyplýva, aké dlžné splátky boli od žalobkyne zrážané zamestnávateľom zrážkami zo mzdy, zotrvala na vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške, ako je uvedené v žalobe. Uviedla, že žalovaná preplatila nad istinu jednotlivých poskytnutých úverov vyššie sumy, akých sa žalobou vydania domáha. Požaduje len tie časti súm, ktoré boli jej zamestnávateľom zrážkami zo mzdy vykonávané dva roky späť od podania žaloby, aj keď žalovaný v tomto konaní nevzniesol námietku premlčania. Dodala, že žalobkyňa navštívila jej advokátsku kanceláriu koncom roku 2020, kedy bola ňou poučená, že predmetné úvery sú bezúročné a bezpoplatkové a že má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného.

48. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

49. Podľa §145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

50. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

51. Žalobkyňa pred prvým pojednávaním prostredníctvom právnej zástupkyne zobrala žalobu v časti I. výroku rozsudku späť a navrhla, aby sa súd otázkou neplatnosti právnych úkonov - zmlúv o revolvingovom úvere a dohôd o zrážkach zo mzdy zaoberal v konaní, ako prejudiciálnou otázkou. V zmysle ustanovení § 145 ods. 2 a nasl. C.s.p. súd konanie v časti I. výroku žaloby zastavil.

52. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

53. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

54. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

55. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

56. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

57. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

58. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

59. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

60. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

61. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

62. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného k dátumom uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

63. Podľa § 9 ods. 2 písm. c/, f/, g/, i/, j/ citovaného zákona (platného a účinného k dátumom uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

64. Podľa § 11 ods. 1 písm a) citovaného zákona (platného a účinného k dátumom uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

65. Podľa článku 3 ods. 1, 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

66. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumom uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

67. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumom uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

68. Podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumom uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

69. Podľa § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumom uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

70. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom boli dňa 25. 2. 2014, 26. 9. 2014 a 27. 11. 2014 uzavreté zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktoré sú spotrebiteľskými zmluvami. Z obsahu zmlúv je zrejmé, že sa jedná o formulárové (typové) zmluvy pripravené vopred žalovaným, ktorých obsah, vrátane Dohôd o poskytnutí služieb (pripravenú predtlač) nemala žalobkyňa možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Zmluvy uzavrela žalobkyňa ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Vzhľadom na účel uzavretia zmlúv, a to poskytnutie

spotrebiteľských úverov, kedy žalobkyni boli poskytnuté tlačivá zmlúv vrátane zmluvných dojednaní je otázne, či žalobkyňa mala dostatok času a možnosť oboznámiť sa s celým obsahom zmlúv a pochopiť význam podmienok v nich uvedených. Skutočnosť, že žalobkyňa zrejme nemala reálne možnosť oboznámiť sa podrobne s obsahom zmlúv, nikto jej jednotlivé body nevysvetlil a text zmlúv jej nebol jasný, a teda žalovaného konanie možno kvalifikovať ako konanie v rozpore s ust. § 4 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia úverových zmlúv, vyplýva zo samotných zmlúv, ktoré boli žalobkyňou podpísané vo vyššie uvedených dátumoch. Táto skutočnosť je zrejماً aj z toho, že zmluvy, ale predovšetkým Zmluvné dojednania Zmlúv o revolvingovom úvere, sú písané malým nahusteným písmom, pričom ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie.

71. Súd preskúmal predmetné zmluvy o úvere, či tieto vyhovujú náležitostiam, tak ako ich určuje zákon o spotrebiteľských úveroch.

72. Pokiaľ sa týka námietky žalobkyne, že zmluvy neobsahujú náležitosti zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia úverových zmlúv (absencia RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN), súd má zato a v tomto prípade sa stotožňuje s právnym posúdením tejto konkrétnej zmluvnej podmienky v úverových zmluvách, že ročná percentuálna miera nákladov je v nich uvedená nesprávne, a to v neprospech žalobkyne, ako spotrebiteľa. K uvedenému súd uvádza nasledovné:

73. Jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru, poplatok za odklad splatnosti splátok a iné.

74. Dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný ešte pred poskytnutím úveru odpočítal z poskytnutého úveru zo dňa 25. 2. 2014 zo sumy 1.170,- eur sumu vo výške 168,17 eur ako poplatok za poskytnutie úveru, teda žalobkyni poskytol úver len vo výške 1.001,83 eur. Ďalej z dokazovania vyplynulo, že pred poskytnutím ďalšieho úveru dňa 26. 9. 2014 zo sumy 1.140,- eur bol žalovaným odpočítaný poplatok vo výške 114,- eur, žalobkyni bol poskytnutý úver len vo výške 1.026,- eur. Tak isto pred poskytnutím úveru zo dňa 27. 11. 2014 bol žalobkyni z poskytnutého úveru 1.140,- eur odpočítaný poplatok vo výške 114,- eur, bol jej teda poskytnutý úver len vo výške 1.026,- eur (čiže obdobne ako pri predošlom úvere).

75. Uvedené reálne vyplácané sumy poskytnutých úverov vyplývajú aj z ďalšej dôkaznej listiny - Prehľadu splátok klienta. Z údajov o výškach RPMN uvedených žalovaným v jednotlivých úverových zmluvách a z prepočtov v zmysle ustanovení § 19 ods. 1 v spojení s prílohou č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. je zrejماً, že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov vo všetkých uzatváraných zmluvách neboli zahrnuté uvedené poplatky za poskytnutie úveru. V danom prípade zaplatenie poplatkov za poskytnutie úverov sa stalo nevyhnutnou súčasťou úveru (viď rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-377/14 Z. X. T. P. S. T. v. FINWAY a. s. bod 91), preto tieto mali byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

76. Z vyššie uvedených dôvodov má súd preukázateľne za to, že ročná percentuálna miera nákladov je uvedená v jednotlivých zmluvách nesprávne, v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. V závere tohto hodnotenia súd konštatuje, že v zmluvách absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. Preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že žalobkyni poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov.

77. Čo sa týka sporných "Dohôd o poskytnutí služby", z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a z písomných vyjadrení strán sporu je zrejماً, že dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby v zmysle jednotlivých Dohôd v tam uvedených výškach, pričom tieto sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach spolu so splátkami úveru a úrokov za úver. Išlo o odplatu za komplexný balíček služieb uvedených v článku II uvedenej dohody, ktorý pozostával zo služby

spočívajúcej v poskytnutí informácií o zostávajúcich záväzkoch, služby odkladu splatnosti splátok, informáciou pred splatnosťou splátky, informáciou o prijatí platby, služby vyhotovenia a zaslania kópií dokumentácie, zmeny zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, služby 2. upomienka zdarma a služby podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Dohoda o poskytnutí služby patrí medzi tzv. adhézne zmluvy, ktoré tvoria akýsi doplnok hlavnej spotrebiteľskej zmluvy. Toto je zrejmé z textu samotnej úverovej zmluvy ktorá sa v bode 5 odvoláva na dohodu i z textu samotnej dohody, ktorá hneď v úvode v článku I. bod 1 uvádza, že "dohoda upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým ako je číslo dohody". Žalovanému nič nebránilo pokiaľ išlo o doplnkové služby k jednotlivým zmluvám o revolvingovom úvere, aby si tieto služby dohodol priamo v úverovej zmluve. Skutočnosť že tak neučinil, jednoznačne nasvedčuje tomu, že záujmom žalovaného bolo takýmto spôsobom obísť zákon, čo ust. § 39 Občianskeho zákonníka sankcionuje neplatnosťou právneho úkonu teda samotnej dohody.

78. Podľa názoru súdu tieto dohody spôsobujú značnú nerovnováhu medzi účastníkmi zmlúv a to v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že dohoda bola individuálne dohodnutá, súd sa s týmto nemôže stotožniť. Formálne síce možno "Dohoda o poskytnutí služby" budí dojem samostatnosti, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať záver, že v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená, pretože predmetná "Dohoda" je integrálnou súčasťou zmluvy, je od vzniku a existencie zmluvy o úvere závislá. Hlavným predmetom plnenia je stále poskytnutie úveru a iný výklad pripúšťajúci vylúčenie súdnej kontroly by bol v rozpore s ratio legis ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože veriteľ by tak mohol rozčleniť úverovú zmluvu na viaceré samostatné "individuálne dohodnuté" časti, čo by znemožňovalo posúdenie jej neprijateľnosti. Tento výklad by bol nepochybne v rozpore so sledovaným účelom citovanej právnej úpravy. Ďalej je potrebné uviesť, že spotrebiteľ, (pričom je otáznne, či vôbec o tom, že takúto dohodu podpisuje vedel) už v čase, keď žiadnu službu ešte nevyužil, zaplatil jej použitie, takže zo strany veriteľa došlo k získaniu prospechu skôr, ako poskytol plnenie. Po dôslednom podrobení predmetnej dohody súdnemu prieskumu mal súd za to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvy a to v neprospech spotrebiteľa a snaží sa obísť zákon, preto je v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatnou.

79. Ak by aj súd vychádzal z predpokladu, že dohoda o poskytovaní služieb je platná, ale je integrálnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, odplaty, ktoré sú uvedené v jednotlivých dohodách o poskytovaní služieb v tam uvedených výškach, by sa nutne museli prejavovať v cene úveru, teda v RPMN ako i v odplate za úver, teda i v takomto prípade by RPMN i celkové náklady spotrebiteľa neboli vypočítané správne, čo by v konečnom dôsledku rovnako spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Aj v tej súvislosti súd poukazuje na závery písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-372/14, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie podaný rozhodnutím Krajského súdu v Prešove z 8.3.2014, súvisiaci s konaním D. B. proti Provident Financial, s.r.o., kde v bode 5. sa uvádza, že Smernica Rady 87/102/EEC sa má vykladať v tom zmysle, že súčasťou celkových úverových nákladov pre spotrebiteľa na účely výpočtu RPMN je aj odmena za doplnkové služby ako je tá vo veci samej, a túto treba kvalifikovať ako klamlivú obchodnú praktiku, pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Z obsahu úverových zmlúv však jednoznačne vyplýva, že žalovaný do RPMN nezahrnul odplaty za služby spojené s Dohodami o poskytovaní služieb, preto, ako už bolo vyššie uvedené, výpočet RPMN je v rozpore s ustanovením § 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., následkom čoho je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

80. Ďalším dôvodom, pre ktorý je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov, a to v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. je absencia uvedenia termínu konečnej splatnosti úverov a doba trvania zmlúv.

81. S poukazom na žalobcom citované doterajšie rozhodnutia súdov (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/2/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/38/2017) a na výklad predmetného zákonného ustanovenia, súd má zato, že dobu trvania zmluvy je potrebné ohraničiť aj pri revolvingovom úvere, nakoľko ani takýto úver sa neposkytuje veriteľovi do nekonečna. Iba uvedenie doby trvania zmluvy v Zmluvných dojednaniach neobstojí, keďže tieto zmluvné podmienky

žalobkyňa jednak neobdržala, nie sú jej známe a absentuje na nich jej podpis. Naviac nemožno spravodlivo od spotrebiteľa očakávať, že pri podpise zmluvy bude čítať zmluvné podmienky tak ťažko čitateľné vzhľadom na veľkosť použitého písma. Povinné náležitosti v Zmluve o úvere majú byť uvedené spôsobom, ktorý spotrebiteľovi umožní jednoznačne a rýchlo sa zorientovať v údajoch o poskytovanom úvere. A doba trvania zmluvy medzi tieto povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona jednoznačne patrí.

82. Odhliadnuc od doby trvania zmluvy, v zmluvách absentuje aj údaj o konečnej splatnosti úverov. Termín konečnej splatnosti uvedený v Oznámení o schválení úveru zaslanom dlžníkovi nie je splnením zákonnej požiadavky na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, keďže Oznámenie o schválení úveru je jednostranným informatívnym dokumentom zaslaným spotrebiteľovi po podpise zmluvy a nie je teda súčasťou Zmluvy, keďže neobsahuje ani podpis spotrebiteľa, teda žalobkyne a ani jej tento dokument pri podpise Zmluvy nebol známy. Časový údaj vyjadrený počtom mesiacov v jednotlivých na Žiadostiach o schválenie úverov nemožno považovať za postačujúci, keďže údaj o konečnej splatnosti má byť v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch uvedený jednoznačne tak, aby spotrebiteľ nemusel vykonávať ďalšie výpočty. Skutočnosť, že v Oznámení o schválení úveru je uvedený dátum poslednej splátky neobstojí, keďže tieto údaje absentujú v návrhoch na uzavretie zmlúv, ktoré robil žalobca (formulárová zmluva) a teda zmluvy s takýmito náležitosťami neboli dohodnuté. Tieto údaje žalovaný jednostranne oznámil žalobkyňi, a teda nemôžu byť ani súčasťou zmlúv, čomu svedčí, že na oznámení absentuje podpis žalobkyne.

83. Čo sa týka ďalšieho tvrdenia žalobkyne, a to „sporných Dohôd o zrážkach zo mzdy“ (predmetné Dohody boli podpísané na samostatnom tlačive v deň podpísania Zmlúv o poskytnutí spotrebiteľských úverov, ktoré tlačivo bolo žalobkyňi dopredu tak, ako samotné zmluvy o úvere vypracované ako formulárové (typové) zmluvy, vopred pripravené žalovaným, ktoré žalobkyňa nemala možnosť reálne ovplyvniť), súd má zato, že predmetné dohody boli v danom prípade medzi stranami sporu uzavreté bez súdnej kontroly. Žalobkyňa, ako spotrebiteľ, nemala možnosť zabrániť predmetným zrážkam zo mzdy, takže tieto dohody sú neprijateľnou podmienkou spôsobujúcou výraznú nerovnováhu v postavení zmluvných strán. V zmysle praxe Slovenskej obchodnej inšpekcie je dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou podmienkou, nakoľko sa v zmysle ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, rovnako prihliadnuc na skutočnosť, že podstatným znakom Dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy, ako aj rozsah vykonávaných zrážok. Taktiež nie je možné dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť budúcu pohľadávku, tak ako je to v tomto prípade. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 OZ.

84. Ďalej súd konštatuje, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré boli žalobkyňou, ako spotrebiteľkou podpísané pri uzatváraní jednotlivých zmlúv o úvere, sú neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Je dôležité spotrebiteľovi poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Zrážky vykonávané podľa § 551 Občianskeho zákonníka dlžník nedokáže priamo voči jeho zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom žalobcu je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavreté zmluvy o dohodách o zrážkach zo mzdy, poskytujú veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Právna úprava neumožňuje ani spotrebiteľovi a ani zamestnávateľovi namietat' priamo mimosúdny akt veriteľa, povahu a výšku dlhu a zároveň mimosúdne zastaviť zásah do majetku spotrebiteľa zrážkami zo mzdy a to napriek tomu, že veriteľ je súkromnou

osobou a jeho moc siahať na majetok spotrebiteľa nie je delegovaná nijakou verejnoprávnou inštitúciou a nie je ani inak odvodená od verejnej moci. Ani v prípade upustenia od používania dohody o zrážkach zo mzdy bez presného vyhlásenia veriteľa nemá spotrebiteľ istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve zamestnávateľa žalobkyne na vykonávanie zrážok zo mzdy a autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky.

85. Na základe vyššie uvedených skutočností po zistení, že v konaní posudzované spotrebiteľské zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/, j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, sú teda so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/ citovaného zákona úvermi, ktoré sú bezúročné a bez poplatkov, súd vzal za preukázané, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný, a preto mu v celom rozsahu vyhovel.

86. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že jednotlivé zmluvy o úvere nemajú ďalšiu povinnú náležitosť, a tou je adresa veriteľa - predávajúceho, na ktorú môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť, súd sa pri hodnotení tejto náležitosti zmlúv viacmenej stotožňuje s právnou argumentáciou žalovaného uvedenou v bode 26. odôvodnenia tohto rozsudku. S poukazom na uvedené súd má zato, že argument žalobkyne o neuvedení správnosti adresy veriteľa nie je dôvodný a predmetná náležitosť nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverových zmlúv.

87. Vychádzajúc z doterajšej súdnej praxe súdov Slovenskej republiky a judikatúry týkajúcej sa posudzovania spotrebiteľských úverov je zrejmé, že spotrebiteľský úver je potrebný vyriešiť za bezúročný a bez poplatkov, ak užho absentuje čo i len jedna náležitosť podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. V danom prípade spotrebiteľské úvery majú nesprávne určenú RPMN, resp. absentuje v nich uvedená RPMN, nemajú správne uvedený termín konečnej splatnosti úverov, teda dobu ich trvania, v rozpore so zákonom sú uzatvárané dohody o zrážkach zo mzdy a dohody o poskytovaní služieb, ktoré sú neplatnými právnymi úkonmi. Súd sa ďalšími námietkami a tvrdeniami strán sporu (vysoké úrokové sadzby, zisťovanie bonity spotrebiteľa), v tomto konaní z dôvodu hospodárnosti konania nezaoberal, nakoľko by bolo na preukázanie rozporných tvrdení strán sporu potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie.

88. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

89. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka (platného a účinného k dátumu uzatvárania predmetných úverových zmlúv období od 25. 2. 2014 do 27. 11. 2014) bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

90. Ako už bolo vyššie uvedené, súd vzal za preukázané, že predmetné spotrebiteľské úvery sú bezúročné a bezpoplatkové, preto súd v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyhovel nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu.

Zaplatením jednotlivých súm nad istiny poskytnutých úverov sa žalovaný bezdôvodne obohatil, preto súd rozhodol, že je povinný žalobkyňou požadovanú čiastku vo výške 2.625,14 eur jej titulom bezdôvodného obohatenia vydať, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia. Súd konštatuje, že žalobkyňa požadovala nižšiu sumu, aká bola ňou zaplatená nad istiny jednotlivých úverov.

91. Čo sa týka prepočtu žalovaného, podľa ktorého by mal súd pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzať (žalovaný rozpočítal jednotlivé platby na úhradu istiny úveru a osobitne na úhradu úrokov (viď bod 36 tohto rozsudku)), súd sa s takýmto prepočtom žalovaného pre účely vydania bezdôvodného obohatenia nestotožňuje. Uvedený prepočet nie je v súlade ani s doterajšou súdnou praxou a známou judikatúrou zaoberajúcou sa predmetnou problematikou. Tak, ako uviedla žalobkyňa a ako vyplýva z prehľadu Karty klienta a jednotlivých výziev zamestnávateľovi o výkone zrážok zo mzdy, žalobkyňa titulom úverovej zmluvy zo dňa 25. 2. 2014 celkovo uhradila sumu 2.507,60 eur. Reálne jej bol poskytnutý úver vo výške 1001,83 eur. Žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil o sumu 1.505,77 eur. Žalobkyňa v tomto konaní si uplatňuje len zaplatenie sumy 877,66 eur (zrejme z dôvodu opatrnosti v prípade, žeby žalovaný vzniesol námietku premlčania). Tak isto pri ďalších úverových zmluvách došlo

k preplateniu jednotlivých súm nad istiny (viď body 15.,16.,17. odôvodnenia tohto rozsudku). Žalobkyňa požaduje bezdôvodné obohatenie titulom úverovej zmluvy zo dňa 24. 9. 2014 len vo výške 875,14 eur a titulom úverovej zmluvy zo dňa 27. 11. 2014 len vo výške 780,03 eur. Nárok žalobkyne je tak v celom rozsahu dôvodný a výpočet, akým navrhuje, aby sa malo vychádzať pri vydávaní bezdôvodného obohatenia, aký realizovala žalovaný pri svojich písomných vyjadreniach súd hodnotí len ako účelový s cieľom ponížiť žalovanú sumu.

92. Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

93. Podľa § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

94. Súd priznal žalobkyni požadovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne a to odo dňa prevzatia žaloby žalovanou stranou teda od 26.3.2021 (po úprave návrhu právnu zástupkyňou žalobkyne na pojednávaní).

95. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

96. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

97. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

98. Podľa § 256 ods. 2 C.s.p. ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

99. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

100. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

101. Konanie o prvom výroku pôvodnej žaloby bolo na návrh žalobkyne zastavené. Tá zobrala čiastočne žaloby späť po tom, čo žalovaný namietal nedôvodnosť I. výroku a navrhoval ho zamietnuť. Súd sa s právnou argumentáciou žalovaného stotožňuje, bola dôvodná, o čom svedčí tá skutočnosť, že neplatnosťou právnych úkonov sa zaoberal v konaní ako s prejudiciálnou otázkou. Preukázateľne teda k čiastočnému zastaveniu konania došlo zavinením žalobkyne. Nárok na trovy konania v tej časti má žalovaný. Vo zvyšnom nároku bola plne úspešná žalobkyňa, preto súd o trovách konania rozhodol, tak že jej priznal nárok v rozsahu 50 % (po kompenzácii s nárokom žalovaného v časti konania o zastavení I. výroku žaloby).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.